

Dragan Velikić: NASLOV

Jera Bobič

enopredmetna slovenistika

Teorija literarnega diskurza

Mentorica: prof. dr. Urška Perenič

Naslov

Beograjski roman

Dragan Velikić

Naslov: Adresa

- **naslov prebivališča, hišni naslov**
- **večstanovanjska hiša številka 23, v tihi ulici blizu Tašmajdanskega parka**

Literarnoteoretska analiza

- 23 poglavji
- opisovanje, pripovedovanje
- monologi, vzratni prebliski in zasuki v polpreteklost
- spremeni glas pripovedovalca

ОБАЈ ВЕТАР ШТО МЕ МУЦИ
ЈОШ ЌЕ ДОЛЕ ДА МЕ СРУЦИ

ЈАО, - ПАДЕ КАКТУС БАТА
СА ПРОЗОРА ПРВОГ СПРАТА...

БАТА ПО

Politična čistka oz.
poboji iz maščevalnosti

• 1944

КАКТУСИ СЕ ЧУДОМ ЧУДЕ...

ЈАО, ГЛЕДАЈ ОНЕ ЛУДЕ
ТО ШТО НОСИ О ПОЈАСУ
СПРАНА ЈЕ ЗА НАШУ РАСУ

ЗАОСТАЛИ СТЕ ВИ МНОГО
ЗАСАД ТО БИХ РЕЦИ МОЈО!
КУЛТУРНО ЈЕ ТО ШТО НОСИМ,
С ОДЕЛОМ СЕ ЈА ПОНОСИМ!
СВИ КУЛТУРНИ ТАКО РАДЕ!

Po vsem mestu je želel postaviti spominska obeležja dogodkov, v katerem so umrli nedolžni ljudje, nekaj takšnega, kot so medeninasti tlakovci na dunajskih pločnikih z imeni Židov, ki so jih s tistih naslovov odpeljali v taborišča, v smrt. **Kajti vsaka nova oblast skuša zamolčati temno stran lastne preteklosti tako, da po potrebi spremni kontekst; to pa je prvi korak do pozabe.**

Brez sojenja je bil utreljen tudi nadarjen stripar **Veljko Kockar**, ki je ustvaril Bato Kaktusa, naiven in dobrodušen lik v obliki kaktusa. Veljko je bil star samo štiriidvajset let, ko so ga takoj po osvoboditvi Beograda, proti koncu novembra 1944, obtožili sodelovanja z okupatorjem, ker je svoje stripe objavljaj med okupacijo. V nasprotju z nekaterimi drugimi risarji, kot je bil denimo Konstantin Kuznjecov, ki je delal v propagandnem studiu nacistov in skupaj z njimi pravočasno pobegnil iz Srbije, še do danes, kakor sedem desetletji zatem priča stripar Aleksander Zograf, niso našli nikakršnega dokaza, ki bi Veljka Kockarja bremenil sodelovanja z okupatorjem. »Ne smemo izključiti možnosti, da je bil Veljko Kockar žrtev vojnega kaosa, naključno izkazanega besa ali zavisti kakšnega manj nadarjenega risarja ali celo čigave ignorance, kar bi pomenilo, da ni bil ubit iz ideoloških razlogov, temveč zaradi naše neciviliziranosti in prevzetnosti,« pravi Zograf. (Velikić 2021: 103)

**Prvi pravi popis - v vojnem in povojnem nasilju je umrlo 6,5
% Slovencev.**

Savamala, Beograd na vodi

»V tistem času so povsod vznikale zasebne univerze. Mnoge od njih so vodili pripadniki tajnih služb; na veliko so se delili častni doktorati in lažne diplome; zbirali so se hohstaperji iz belega sveta na območjih balkanskih držav, o katerih je pesnik Miodrag Stanisavljević rekel, da spominjajo na »zakarpatske kneževine iz hollywoodskih filmov«. Dogajalo se je, da so se državnemu aparatu razbojniške družine iz čistega koristoljubja pridružile tudi osebe z resnično integriteto – kaksen pisatelj, igralec, glasbenik – in ponudile nesebično podporo režimu, v zameno pa so dobile donosno sinekuro pa tudi delnice od ropanja podanikov, ki se jih evfemistično včasih imenuje državljani. Nastopile so bogate žetve lažnih diplom, delile so se medalije, ob duhovniškem polagnju rok in laganju, širila se je deponija. Srbska družba je bila na smrtni postelji. Zavladali so najhujši, ne glede na to, ali je šlo za parlament, vlado, cerkev, vojsko, tajne službe ali diplomacijo.«

(Volikić 2021: 211)

- <https://www.youtube.com/watch?v=3ye6am7QX1o&t=52s>

Vir

- Velikić, Dragan. *Naslov: Beograjski Roman*. Cankarjeva založba, 2021.